

1. Saulus héette niet alleen Saul, maar bleek ook zo te zijn!

Het moeten woorden zijn geweest, die Saulus tot in het diepst van zijn ziel geraakt moeten hebben, die woorden van Jezus: 'Saul, Saul, waarom vervolgt u Mij?' Dit éne zinnetje heeft het leven van Saulus - of, hoe hij later genoemd werd, van Paulus - totaál op zijn kop gezet.

Denk je even in: Saulus heette eigenlijk Saul, dat was zijn Hebreeuwse naam. Maar het Nieuwe Testament is in het Grieks geschreven en de vergriekste vorm van Saul is Saulus. In het Oude Testament is er ook iemand die Saul heet. Saul was de eerste koning van Israël, ruim 1000 jaar vóór Christus. En waarom is déze Saul, deze Saulus, nou genoemd naar die ándere Saul, naar die koning uit dat verre verleden? Dat komt omdat ze allebei afkomstig zijn uit de stam Benjamin. Israël bestond uit twaalf stammen, en de stam Benjamin was een kleine stam. Maar uit die kleine stam koos God Zelf de eerste koning van Israël: koning Saul. En ook al ging koning Saul in zijn leven hélemaal de verkeerde kant op, tóch bleef dat koningschap van Saul een soort gloriemoment voor de stam Benjamin. Waarschijnlijk hebben de

ouders van Saulus hem daarom ook 'Saul' genoemd.

Natuurlijk wist Saulus dat zijn naamgenoot, lang, lang geleden, bijna gék geworden was van jaloezie op de jonge David. Want David versloeg reus Goliath, en David werd populair onder het volk, veel populairder dan hij, en Saul voelde het heel goed aan: het volk wil David als koning. En

daarom maakte hij jacht op David, hij wilde hem vermoorden. Maar wat gebeurde er? Twee keer kwam Saul in een situatie, waarin David hem had kúnnen doden. Twee keer! Twee keer had David de kans van zijn leven, om Saul een mes tussen zijn ribben te steken. En twee keer deed David dat niet. Want hij wist: God Zélf had Saul gekozen om koning te zijn. Twee keer steekt hij geen vinger uit naar de koning.

En na die tweede keer staat David dan op een rots, en beneden in het dal is het kamp van koning Saul. En wat roept hij dan naar beneden, als hij in zijn hand de bewijzen heeft dat hij in de tent van Saul geweest is? Je kunt het nalezen in 1 Samuël 26: 18. Hij roept naar koning Saul: 'Waarom achtervolgt mijn heer zijn dienaar zo?' oftewel: 'Saul, Saul, waarom vervolgt u mij?'

Saulus, ruim duizend jaar later, heeft natuurlijk áltijd gedacht: 'Ik héét wel Saul, maar ik bèn geen Saul!' Want het liep slecht af met Saul. En David werd inderdaad koning, en uit zijn nageslacht zou de Messias worden geboren.

En nu opeens, is er dat licht en de stem van Jezus. Jezus, die door het volk áltijd werd genoemd: de 'Zoon van David'. En deze Zoon van David roept het naar hem, naar Saulus: 'Saul, Saul, waarom vervolgt je Mij?'

Saulus, hij dacht nog zó dat hij goed bezig was. Hij dácht dat God diende door die vervloekte christenen op te pakken, gevangen te zetten, te laten martelen, te laten doden. Hij dacht écht dat hij op die manier bezig was om de wáárheid te dienen. Hij dacht dat het allemaal één grote leugen was, dat verhaal over Jezus en over Zijn opstanding. Hij had maar één doel: die hele sekte van volgelingen van Jezus, die moet gestopt worden. Het moet klaar zijn, over en uit! Niet alleen in Jeruzalem, niet alleen in Israël,

maar ook in Damascus, ook in Syrië, waar veel christenen naartoe gevlucht zijn. Hij moet erheen! Hij moet ook daar die sekte uitroeien.

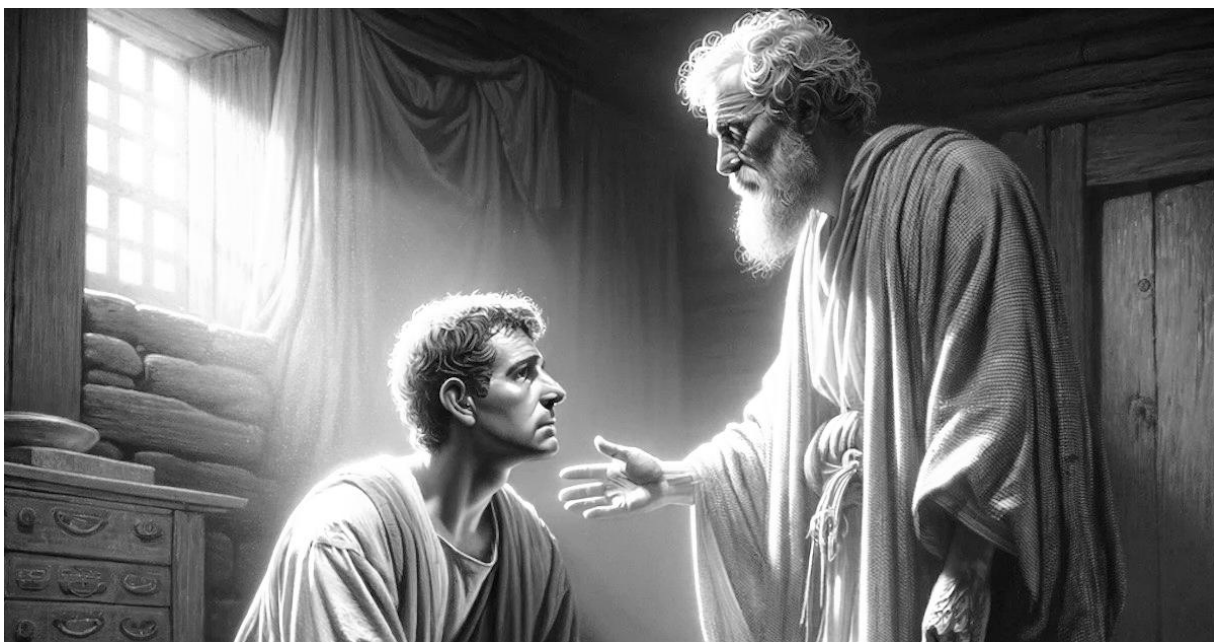
En dan, opeens, is er dat licht en er is die stem: Dat kán dus, dat je opeens beseft dat je helemaal fout zit. Je dácht dat je goed bezig was, maar je blijkt helemaal aan de verkeerde kant van de geschiedenis te staan. Totdat je gestopt wordt. Totdat iemand je een halt toeroept.

'Saul, Saul, waarom vervolgt je Mij?'

2. Saulus gaat als het ware het graf in... en staat weer op!

Om Saulus heen wordt het donker. Hij kan niets meer zien en hij moet aan de hand genomen worden, naar de stad Damascus. En daar zit hij dan, ergens in een huis. Drie dagen lang is hij blind. Hij wil ook niets eten en hij wil niets drinken. Het lijkt wel een graf. Je zou zeggen: 'Dit is einde verhaal'. Hier houdt het op...

Totdat er een man binnenkomt, Ananias. Saulus voelt twee handen op zijn hoofd, en hij hoort een stem, een vriendelijke stem, hartelijk, mild: 'Saul, broeder...' Die twee woorden kan ik

nauwelijks met droge ogen lezen. 'Saul, broeder...' Deze moordenaar, christenvervolger, schrik van de eerste gemeente, de slager van Jeruzalem, krijgt twee handen op zijn hoofd. 'Saul, broeder... de Here heeft mij gezonden, namelijk Jezus, Die u verschenen is op de weg waarlangs u gekomen bent, opdat u weer ziende zou worden en met de Heilige Geest vervuld zou worden.'

Dit is een moment zó vol van genade. Als je nou nog niet wist wat genade is: kijk, dít is genade. Dit is leven uit de dood. 'Ik ben hierheen gestuurd... opdat u weer ziende zou worden en met de Heilige Geest vervuld zou worden.'

En nu moet je eens even opletten wat er allemaal gebeurt.

Ananias zegt: 'Je zult de Heilige Geest ontvangen.'

En dan staat er in vers 18: 'En meteen vielen hem als het ware schellen van de ogen (dus er komt licht!), en onmiddellijk werd hij weer ziende (alsof hij uit de duisternis weer het zonlicht binnenstapt!), en hij stond op en werd gedoopt.'

Hij stond op! Weet je wat er staat in het Grieks? 'Anastas.' Het woord 'anastasis' betekent 'opstanding'. En Jezus ís de opstanding. 'Hij stond op', dat wil zeggen: niet alleen met zijn lichaam, maar Saulus stond op in een nieuw leven, hij stond op mét Christus! 'En hij werd gedoopt.'

'Saulus van Tarsis, ik doop je in de naam van de Vader, en van de Zoon, Jezus, en van de Heilige Geest.'

3. Gods voedsel geeft nieuwe kracht, ook aan ons!

En dán staat er, in vers 19: 'En toen hij voedsel genomen had, sterkte hij aan.' Saulus kan weer eten! En dat eten, dat brood, dat geeft hem nieuwe kracht. Want er ligt niet alleen een leven áchter

hem. Er ligt ook een leven vóór hem. Wat zei de Here Jezus tegen Ananias? Vers 15 en 16: 'Ga op pad, Ananias, want deze is voor Mij een uitverkoren instrument om Mijn Naam te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten. Want Ik zal hem laten zien hoeveel hij moet lijden voor Mijn Naam.'

Paulus heeft een leven achter zich, maar hij heeft ook een leven vóór zich. En dat nieuwe leven, daarin zal hij de Naam van Jezus Christus brengen naar Joden en niet-Joden, hoog en laag. En die nieuwe taak zal veel lijden met zich meebrengen. Paulus heeft daarom héél hard de kracht van God nodig: lichamenlijk en geestelijk. Wat mooi hoe het er staat in vers 19: 'En toen hij voedsel genomen had, sterkte hij aan.'

Vandaag is er ook voor ons voedsel. De tafel staat al klaar, er is brood en wijn. En toen ik bezig was met dit gedeelte, toen viel het mij op hoeveel dit bijbelgedeelte ook zegt over ons, over jou en mij. Niet dat we allemaal zo plotseling bekeerd zijn als Paulus. Dat kán wel, maar dat hoeft helemaal niet. Bij mij is het geloof van kinds af aan gegroeid. Misschien bij jou ook. Of misschien heb jij, net als Paulus, zo'n plotselinge ommekeer meegemaakt. Of het is nog weer anders gegaan.

Ik bedoel dus niet dat wel allemaal zo drastisch bekeerd zijn zoals Paulus. Nee, ik bedoel iets anders. Net als bij Paulus laat de Here Jezus Zijn licht ook stralen over jouw en mijn leven. En als Zijn licht gaat stralen, pas dan ontdek je waar het fout zit. Misschien dacht je wel dat je goed bezig was, maar als Jezus in je leven komt, en je ziet jezelf in Zijn licht, dan ontdek je de vlekken op je kleren, de zonde in je leven, alles wat gebrekkig is, wat niet is zoals Hij wil. En als Jezus dan Zijn werk doet in je leven, dan gaat je oude leven ten onder. En zoals Paulus na drie dagen weer een nieuw leven kreeg, zo staan ook wij op in een nieuw leven. Met Jezus mag je opstaan uit het graf. En dat is iets wat steeds weer opnieuw gebeurt. Het is een proces van voortdurende vernieuwing, zoals in je lichaam voortdurend oude cellen sterven en nieuwe cellen groeien. Je lichaam is voortdurend aan het sterven en aan het opstaan.

En zo is het ook geestelijk. Jezus laat Zijn licht stralen, Hij laat zien wat er aan schort. En je oude leven gaat ten onder, je nieuwe leven begint. En in dat nieuwe leven heb je voedsel nodig, je hebt iets te eten nodig. Je hebt het hemelse Brood nodig. Vandaag geeft Jezus het ons. Hij zegt: 'Dit brood is Mijn lichaam, deze wijn is Mijn bloed. Sta op! Eet maar, drink maar, en krijg niet nieuwe kracht!'

Ook voor jou en mij is er die opdracht, om de Naam van Jezus Christus verder te brengen, net als bij Paulus. De één doet dat zus en de ander doet het zo, maar we hebben allemaal die taak. En lijden hóórt daarbij. Het leven is niet altijd gemakkelijk. Het is een strijd. Dat heeft Paulus gemerkt, daar gaat het vanmiddag

over. Maar je voert die strijd niet alleen. Jezus geeft je voedsel, en daardoor krijg je nieuwe kracht.

Misschien is er iets wat jou vandaag in de weg staat om het Avondmaal mee te vieren. Dat kan. Misschien zit je als het ware nog, net als Paulus, in die drie dagen duisternis. Je wilt misschien Jezus volgen, maar het lukt nog niet. Of je bent nog niet gedoopt. Paulus liet zich dopen en daarna nam hij wat te eten. Of je hebt je doop nog nooit voor je eigen rekening genomen, je hebt nog geen belijdenis van je geloof afgelegd. Er kunnen redenen zijn om vandaag het Avondmaal nog niet mee te vieren. Maar besef wel: dat licht van Jezus straalt vandaag ook op jouw leven. Jezus Christus roept ook jou. En Hij heeft iets met je voor. Hij heeft een plan voor jouw toekomst. Laat je meenemen, net als Paulus, en ga de weg met Jezus, zet stappen met Hem, zodat ook jij het Avondmaal kunt gaan meevieren.

En als je straks wél aan tafel gaat, besef dan dat het brood dat je krijgt, brood is om jou nieuwe kracht te geven. En die nieuwe kracht heb je héél hard nodig! Niet alleen om bij te komen van wat er gebeurd is, maar ook om aan te kunnen wat je tegemoet gaat. Het brood dat we breken geeft jou nieuwe kracht. Maar dat brood heeft de Here Jezus álles gekost, echt álles. Het heeft Hem Zijn leven gekost. En dat gaf Hij, om jóú dit voedsel te kunnen aanreiken. Om jou te laten opstaan in een nieuw leven. Dick Hillis was een Amerikaanse zendeling in China. In 2005 is hij overleden, hoogbejaard, 92 jaar oud.

Hij schreef een artikel: 'Love is a costly thing', 'Liefde is iets kostbaars'. In dat artikel vertelt hij over een periode van hongersnood in China, waar hij bij was. Hij zegt:

'Ze lag op de grond. In haar armen hield ze haar baby, haar kleine meisje. Ik legde een gekookte zoete aardappel in haar uitgestrekte hand, en ik vroeg me af of ze de morgen nog zou halen. Ze had bijna geen kracht meer, maar in haar vermoeide ogen zag ik hoe dankbaar ze was. Die éne zoete aardappel kon haar niet veel helpen, maar het was alles wat ik had.

Ze nam er een hap van en kauwde er zorgvuldig op. Toen legde ze haar mond op het kleine mondje van haar kind, en duwde het warme voedsel voorzichtig bij haar naar binnen. Terwijl ze zelf uitgehongerd was, gebruikte ze de hele aardappel om haar kind eten te geven. Uitgeput legde ze daarna haar hoofd neer. Ze sloot haar ogen. Het kind in haar armen viel in slaap. Een paar dagen later hoorde ik dat ze die nacht was overleden, maar haar kind had het gered.' Aldus Dick Hillis.

Jezus gaf Zijn leven om ons het hemelse brood te kunnen schenken, zodat wij nieuwe kracht krijgen. Hij deelt dat voedsel uit, ook vandaag. Paulus 'stond op en werd gedoopt. En toen hij voedsel genomen had, sterkte hij aan.' Ook voor jou is er hemels voedsel. Sta op, eet en krijg weer nieuwe kracht! Amen.

Reageren op de dienst? Bel of mail: René van Loon, 010-4426280, renevanloon@samaritaan.org